

NUMERUL 15 BANI NUMERUL

ABONAMENTELE

NCEP LA 1 SI 16 A FIE-CAREI LUNI SI SE PLATESC
TOT-D'A-UNA INAINTE

In Bucuresci: La casa Administrației.
In Tara: Prin mandat postal.
Pentru 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei.
In Străinătate: La toate oficiile postale din
Uniune, prin mandate postale
Pentru 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei.

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

REDACTIUNEA

No. 3.—Piața Episcopiei.—No. 3

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

NUMERUL 15 BANI NUMERUL

ANUNCIURILE

DIN ROMANIA SE PRIMESC DIRECT LA ADMINIS-
TRATIA ZIARULUI

La Paris: Agence Havas, Place de la Bourse, 8
Anunțuri pe pag. IV, linia 30 bani; anunțuri
și reclame pe pag. III, 2 lei linia.
LA PARIS: se găsește jurnalul cu 15 cent.
numarul, la Kioscul din Bulevardul St. Ger-
main, No. 84.

50 BANI UN NUMER VECHI, 50 BANI

ADMINISTRAȚIUNEA

No. 3.—Piața Episcopiei.—No. 3.

REFORME NATURALE

TRECUTUL

MISCAREA PRIN JUDETE

UN RESPUNS

CONGRESU DIDACTIC

UN APANAGIU

REFORME NATURALE

Dacă răscoala țărănească din zilele din urmă, a dat un nou caracter de actualitate reformelor privitoare la îmbunătățirea soartei țăranilor, ținem a constata că noi toți, cei din coaliție, recunoștem nu de azi, nici de ieri, necesitatea acestor reforme și constatam de mult starea miserabilă a țăranilor.

Trebuie să fie bine stabilit acest lucru, că reformele care se vor săvârși și la îndeplinirea cărora dorim să ne asociem din toate puterile noastre, nu vor fi consecința revendicărilor urmărite prin căile revoluționare de sătenii din unele localități, și că numai singură prezența colectivității la putere a împiedecat realizarea lor, atât în cesiunea țăranilor cât și în or- ce altă ramură a activității publice.

Pentru ca reformele într'un stat să fie durabile și să aibe caracterul unor remedii stabile, fără de care, nu pot contribui la nici un folos, fie imediat, fie mai îndepărtat, să cere în tot-d'a-una a se avea în vedere două lucruri.

Trebuie, mai întâiu, ca aceste reforme să derive dintr'o necesitate mai dinainte recunoscută și apoi ca această necesitate să rezulte dintr'o stare de lucruri bine studiată și pe deplin cunoscută.

Cu alte cuvinte, o reformă, or care ar fi ea, atunci numai se impune, când realizarea ei este privită de toți ca rezultatul natural al trebuințelor generale, iar nu ca produsul grabnic al unor revendicări tumultuoase. Un guvern, inspirat de binele public, va ști tot-d'a-una să propună la timp reformele naturale și remediile indispensabile.

Guvernul lui Ion Brătianu însă n'a voit nici-odată să se preocupe de starea de lucruri creată de vremuri și de dezvoltările economice ale țării.

De aceea dânsul, în loc să grăbească reformele care ar fi adus o ameliorare generală, a opus din contra o rezistență încăpăținată la toate propunerile ce i s'au făcut.

Dintre acei cari și-au dat seama de trebuințele de reforme am fost, credem, noi printre cei d'intîi, și dacă cuvîntul nostru era ascultat, de mult s'ar fi adus remedii la starea de azi a lucrurilor și n'am fi asistat la revendicările și mișcările cari s'au semnalat zilele trecute printre țărani.

Acum se lucrează cu activitate la întocmirea și realizarea reformelor întârziate de colectivitate. Să fie bine stabilit însă că ele trebuie să fie fructul unor necesități de mult simțite, iar nu rezultatul revendicărilor de ocaziune trîmbițate de unii.

Dacă toate reformele ar fi pornite din sentimentul cam înflăcărat al câtorva speculanți de idei, unde ar începe și când s'ar sfîrși cu ele?

Țara vrea reforme serioase astfel precum de atâtea ori am spus-o; țara însă e contra mișcărilor și revendicărilor revoluționare.

TELEGRAMME

AGENCIA HAVAS

Berlin, 30 Aprilie.

Buletinul oficial de la 9 ore dimineața spune că noaptea a fost liniștită. Frigurile au dispărut aproape. Starea generală nu s'a schimbat. Împăratul a dormit mai multe ore, fără întrerupere. Tusea și expectorațiile continuă a descrește.

Viena, 30 Aprilie.

Se anunță din Belgrad «Correspondenței Politice» că clubul radical a hotărât să trimească regelui o deputațiune, pentru a-l declara că radicalii vor urma asemenea calea legală pentru a încerca să realizeze în viitor principiile lor politice.

Paris, 30 Aprilie.

Președintele Republicii a sosit la Rochefort unde populațiunea l'a aclamat.

Paris, 30 Aprilie.

Intr'o scrisoare publică, generalul Boulanger protestează în contra simțimintelor belicioase ce i se atribue.

Roma, 30 Aprilie.

Resultă din documentele publicate în «Carla Verde» că Negusul, în loc de a cere pacea, a respins cu dispreț propunerile ce Italia l'a făcut în acest sens.

CORESPONDENȚA DE EST

Paris, 30 Aprilie.

La alegerea de ieri a unui deputat în departamentul Haute Savoie, d. Brunier republican a fost ales cu 22,000 voturi; iar radicalul d. Marchard n'a avut de cât 13,000 voturi.

Resultatul altei alegeri în departamentul Isère nu se știe încă pozitiv.

Berlin, 30 Aprilie.

«Berliner Tagblatt» anunță logodna ueniei din fiecele Imperatului Germaniei cu marele duce moștenitor din Rusia.

Varșovia, 30 Aprilie.

Ziarele oficioase rusești desmint știrea adusă de «Czas» privitor la încheierea unui concordat cu următoarele baze: nunțiatu la Petersburg; numirea a 3 episcopi și înființarea de seminare.

Berlin, 30 Aprilie.

Correspondențul lui «Correspondance de l'Est» vestește dintr'o sorginte autorizată că, dacă Rusia nu va proceda cu bruschetă, ea va birui în Bulgaria, fiindcă Germania nu are nici un interes în cesiunea bulgară.

Paris, 30 Aprilie.

Eri a avut loc un duel între ziaristi dd. Habert și Dupuis. Acesta din urmă a căzut îndată mort la întâia tragere. D. Habert și martorii au fost arestați.

Bruxela, 30 Aprilie.

Comitetul central bonapartist a dat ordin imperialiștilor din departamentele Isère și Haute Savoie să voteze pentru generalul Boulanger în alegerile de ieri.

Paris, 30 Aprilie.

D-ni Dupuis și Habert nu sunt ziaristi ci pictori.

Bordeaux, 30 Aprilie.

La eșirea dela teatru, boulangiștii au flurert pe președintele Republicii; s'au făcut mai multe arestări.

TRECUTUL

Cabinetul Th. Rosetti venind la putere în urma derăpănării colectivității a anunțat care va fi de o cam dată programul său moral, căci nu era nici ceasul, nici vremea să amănunțească programul său politic.

Rescoala cea mare a opiniei publice, fusese îndreptată nu contra cutărui sau cutărui program politic prea liberal sau prea retrograd; nemulțumirea generală isvorise nu din cauza unor principii, unor idei, ci din cauza mocirlei în care se făvălea fostul guvern cu apărătorii sei.

De aceea, făgăduind înainte de toate o strictă legalitate în ramurile administrației publice, președintele noului Consiliu de miniștri preciza că va întreprinde fabuloasa operă a desinfecției Statului român, cangrenizat de duoi-spre-zece ani.

Frumos va fi negreșit viitorul acestei țări în ziua când aceasta operă va fi terminată, dar pentru a ajunge acolo guvernul actual ar trebui să părăsască mersul încelinel a broștelor când e vorba de schimbarea unor funcționari, și mai ales, înainte de toate, ar trebui să nu arunce vîlul uitării pe trecut.

Nu e aici vorba de răsunări, e vorba de pedepsire, e vorba de legalitate.

Trecutul e scoala viitorului; prin urmare acest trecut trebuie readus cu nepărtinire în fața opiniei publice, și pețele ce se vor găsi pe dînsul nu trebuie să fie spălate sau lăstate la lumină, de cât prin sentința judecătorești.

Dacă în vremurile d-lui Ion Brătianu, toate denunțările ce s'au făcut au rămas la dosar, în vremurile d-lui Th. Rosetti ele urmează să fie cercetate.

Sunt falșuri în acte publice care s'au comis, spre pildă, în timpurile alegerilor comunale din Bucuresți; ziarul nostru a reprodus prin fotografie cărți de alegători cu semnăturile falșificate și cu declarația alegătorilor că ei n'au fost la vot și că semnătura lor este plasmuită;

Sunt la Ministerul Instrucțiunii publice plăți ordonate de d. l. Sturdza, fără să fi fost bugetul votat; sunt altele făcute pe socoteala Ministerului de către Banca Națională în contra tuturor regulilor comptabilității Statului;

Sunt hojiile lui Simulescu și Radu Mihai în afacerea construirii penitenciarelor;

Sunt Miniștrii care au furat ceasornice, pungii și brățări;

Sunt împrumuturile deguisate făcute de guvernul trecut la Banca Națională și emisiuni de bonuri de tesaur depuse la băncile străine;

Sunt miș și sute de falșuri, de tâlhării, de hoji; într'un cuvînt este tot trecutului colectivității care trebuie puricat, căci dacă guvernul actual va lăsa să treacă zilele și săptămănele fără să facă nimic, are să treacă apoi lunele, au să treacă anii și apoi....

Apoi colectivitatea va ridica capul zicînd că: «nici usturoi n'a mîncat, nici gura nu l'pute!»

Agn.

MISCAREA PRIN JUDETE

O INTRUNIRE LA TECUCIU

Ziua de 14 Aprilie a fost o adevărată zi de sărbătoare pentru județul nostru. După 12 ani de asuprire am văzut în fine și noi o alegere liberă. Administrațiunea locală—ne facem o datorie plăcută a o recunoaște—nu s'a amestecat de loc în alegere. Guvernul s'a ținut astfel de cuvîntul său; i suntem recunoscători.

Se știa de mai înainte că d. T. Anastasiu nu'și va pune candidatura sa, în cât n'a fost luptă la alegere, dar chiar dacă ar fi pus-o, n'ar fi putut isbui nici odată și judecînd dupe spiritul ce domnește în județ, pare-ne-se cu neputință că chiar la alegerile viitoare fostul satrap al Tecuciului să poată întruni vr'o majoritate. Dar, d. Anastasiu nu s'a putut lepăda de tot de obiceiurile sale cele rele și încercase să aducă o desbinare în rândurile alegătorilor. Indemnase pe un biet om, mai mult smintit de cât cu munte, fostul său cap de poliție, anume Ștefan Vasiliu să-și pună și el candidatura sa în potruiva lui Cincu. Scopul nu era altul de cât de a provoca scandal.

Comitetul liberal-conservator convocase pentru ziua de 13, o întrunire măreață la care peste 700 de cetățeni au

luat parte. D. Mihail Balș a luat cel dintâi cuvîntul. El îndemnă pe alegători să meargă uniți la vot și să țină seamă de intrigile colectiviste. Această alegere n'are în adevăr vre-o însemnătate politică, pentru județ însă ea are o mare însemnătate morală și locală; ea va dovedi că, când nu dispune de forță materială d. Anastasiu n'are nici o influență în județ. D. Iorgu Nicolau exprimă apoi bucuria sa pentru libertatea alegerii. Nadajdueste că precum a căzut guvernul colectivist, asemenea va cădea și în curînd tot partidul colectivist. D. Genoiu vede în lupta ce țara a susținut în contra colectivității o dovadă puternică de vitalitate ce poporul român a dat și speră că de acum înainte nici un guvern nu va mai îndrăzni a lovi în libertățile noastre. După d. Genoiu sus numitul Ștefan Vasiliu luînd cuvîntul, a început a insulta pe d. Cincu. Publicul indignat a cerut să părăsiască tribuna și vîzînd că Vasiliu continuă cu insultele l'a dat afară din sală. După restabilirea ordinii d. V. Gheorghiu într'un discurs foarte frumos și mult aplaudat a demascat intrigile colectivității și a rugat încă odată pe toți alegătorii independenți să dea voturile lor d-lui A. Cincu. Apoi a luat cuvîntul d. Cincu însuși pentru a face profesiunea sa de credință. Ast fel s'a terminat această frumoasă întrunire care de altminteri va în curînd urmată de mai multe altele.

În ziua alegerii d. Cincu a avut 106 voturi pe când Vasiliu n'a putut întruni de cât 4 voturi.

Putem afirma încă de acum că același rezultat vom avea și la alegerile generale viitoare.

IALOMITA

În privința alegerii d-lui Pake Protopopescu, primind din Călărași, următoarele informațiuni:

La colegiul I-ii de Senat din județul Ialomița se presintase doi candidați: d. V. Maniu din partea colectivității și d. Protopopescu Pake din partea opozițiunii-unite.

În urma succesului obținut de d. Grigore Chrisenghy la colegiul al 2-lea de deputați d. Maniu s'a retras în fața d-lui Protopopescu. Acest din urmă a fost ales cu 73 de voturi.

În ajunul alegerii s'a ținut o întrunire publică în care au vorbit d-nii Al. Lahovari, Grigore Chrisenghy și Protopopescu Pake.

Colectivitatea pare a fi deja stărpită din județul Ialomița.

UN RESPUNS

După alegerea colegiului al 2-lea de Camera din Ialomița, săvîrșită în persoana mea sunt câte-va zile numai, mă ved prin diferite gazete atacat de unii, susținut de alții, și provocat de mulți a mă explica asupra provenienței alegerii mele, și asupra atitudinii ce voi avea în Camera.

Nu aș fi răspuns de sigur nimica prin presă la toate aceste provocări dacă camerele ar fi deschise, sau dacă aș fi cel puțin sigur că într'un viitor mai mult sau mai puțin apropiat aș avea ocaziunea să mă explic acolo unde m'a trimis alegătorii mei.

Pentru că nu mă găsesc în nici una din aceste ipoteze, pentru că tot d'a-una în politică m'a plăcut situațiile clare și bine hotărâte; pentru respectul ce datorăm alegătorilor cari mi'au făcut onoarea să-mi dea sufragiile lor, pentru respectul ce ori ce om onest își datorește sie însuși, am luat condeiul pentru a răspunde la toate provocățiunile de mai sus fiind de astă dată ca în tot-d'a-una sincer, hotărât și precis în declarațiunile ce voi face.

M'am presintat înaintea alegătorilor colegiului al 2-lea de Ialomița unde am avut se lupt contra administrațiunii trecute remasă încă în picioare în cea mai mare parte, și care m'a combătut pe față cu atâtea funcționari publici. Am chemat la o întrunire publică pe alegători, cari ne mai avînd a se teme de zbirii guvernului trecut s'au grăbit a veni în număr considerabil. Acolo întierînd fără cruțare și din toate forțele mele actele regimului trecut, am declarat cu glas tare înainte de

alegere următoarele: «Nu sunt candidat al guvernului, căci acest guvern nu are, nu impune candidați; guvernul nu va privi poate cu ochi rei alegerea mea, căci el fiind compus de oameni onesti, capabili și doritori de a inaugura o era nouă, va privi cu bucurie alegerea unui tîner care a luptat fara preget contra unui regim învechit și corupt. A declara însă ca sunt candidat al guvernului ar fi o rusine, căci as abdică înca de la început la misiunea, la datoria deputatului, care consta în a controla pe guvern.»

Aceste cuvinte au fost primite cu aplauze de alegătorii și cetățenii cari le-au ascultat. Cetățenii Călărașeni, oprimați sub jugul guvernului trecut, scuturîndu'și astăzi cu multă demnitate și spre marea lor cinste, alegîndu-mă în modul cel mai liber, au protestat prin alegerea mea contra regimului trecut.

Mă cred dar dator să iau apărarea alegătorilor mei contra aceluia care susțin că ei sunt zestrea ori-cărui guvern. Protestez pentru cinstea, demnitatea și neatîrnarea lor. Ei și-au dat votul lor liber pentru acela care le-a vorbit dupe atâtea ani de jale de păsul, de suferințele lor și ale țării întregi.

Iată provenința alegerii mele! În cea ce privește atitudinea mea pe viitor, principiile mele politice, ele sunt și vor rămîne aceleași pentru care am luptat sease ani în o oșițiune prin întruniri publice și prin presă.

Grigore Chrisenghy

CONGRESUL DIDACTIC

De ieri s'au început ședințele în sala Bailor Eforiei, învîțătorii de toate gradele întruniți în congres.

Instațiunea aceasta a Congresului Corpului didactic este din toate punctele de vedere utilă și noi urmărim cu o vie satisfacțiune toate manifestațiunile inteligenței care au de scop pășirea învățămîntului în țară la noi.

Rolul congreselor didactice e curaf pedagogic; de aceea toate discuțiunile din ședințele publice, precum și rezoluțiunile ce se iau, n'au de cât caracterul unor disiderate, care, dacă sunt bine studiate și bine întemeiate pot servi de călăuză administrației școlare și consiliilor generale de instrucțiune, cu ocaziunea elaborării programelor.

Negreșit că membrii Corpului didactic sunt cei mai în măsură de a cunoaște și a l'și da seama de nevoile culturale la țară și în oraș; prin urmare de la ei suntem în drept a ne aștepta ca părările ce emit, ca propunerile ce fac și rezoluțiunile la care ajung, să fie inspirate numai de dorința de a înlesni autorităților școlare dirigente sarcina organizării învățămîntului nostru public.

Din acest punct de vedere se cere ca rezoluțiunile congreselor didactice să fie înainte de or-ce practice și conforme cu puterile culturale de care dispunem.

Necontestat că principiile pedagogice cer—ca ultimă expresiune a învățămîntului public—să se dea cât mai mare întindere cunoștințelor, fie și teoretice, în tot coprinșul țării, fără distincțiune de localități. Dar credem că noi n'am ajuns încă la acel grad de dezvoltare, ca să putem aspira, așa de o dată, a avea școalele primare de la sate organizate pe un picior de perfectă egalitate cu școalele primare din orașe.

Și în ramura culturală, în tocmai ca pe țărîmul economic, se cere a proceda gradat, iar nu prin salturi.

Toate aceste considerațiuni, care, de altminterie, le-am văzut formulate și în stinul congresului didactic, de mai mulți domni profesori, ne autoriză să credem că desideratul votat de congres în ședința sa de ieri, cu privire la «întocmirea unui program de învățămînt primar uniform la țară și în oraș, nu e tocmai practic și va fi cu greu de realizat.

Sunt fără îndoială unele puncte, unele materii, asupra cărora uniformitatea se cere a fi imediată. Așa ar fi pentru scriere, cetera, calcul și învățămîntul civic, în care ar intra de bună seamă și noțiuni de istoria patrii. Sunt însă altele, cum bună oară noțiunile de igienă, principiile de exploatare agricolă, care cer a avea la țară o mai mare

desvoltare practică și care la oraș pot fi înlocuite cu alte cunoștințe mai teoretice, cum ar fi o întindere mai mare dată noțiunilor de calcul, de gramatică, ori de științele exacte.

Într-un cuvânt, fără a atinge principiul egalității sau al obligativității învățământului primar (lucru de care se temează unii profesori-ieri), e necesar a recunoaște oare-care specializare între programul rural și cel urban. Sunt puncte din programul școlii dela țară, care nu pot intra în acela de la oraș și vice-versa. Și apoi, specializarea programelor rurale se impune la noi, unde activitatea agricolă formează principala ocupațiunii populațiunii rurale. Această specializare nu stă în contradicție cu principiile moderne după care sunt constituite Statele democratice, și mai puțin încă nu comit o eroare pedagogică ce se ar propune-o.

Din puținele cuvinte espuse aci, se poate vedea de câtă însemnătate pot fi desbaterile din stinul Congresului didactic. Noi declarăm că urmărind cu un vii interes lucrările corpului învățătoresc și vom da toată atențiunea rezoluțiilor la care se vor opri.

UN APANAGIU

Intre rondul al doilea și pădurea Băneșei dupe șosea se zărește un edificiu destul de mare—situat în mijlocul unui parc neîngrijit—pe frontispiciul cărui stă scris cu litere pompoase: Școala de agricultură și silvicultură.

Cât de însemnat sunt aceste cuvinte pentru țara noastră!

Am zis se zărește, căci toamna când arborii încep a se desbrăca de podoabele lor, ori mai târziu când se predă sub tristul aspect al ernei, cine trece pe acolo?

Când însă primăvara cu delicioase sale pășește în natură, în domeniul ei de veci, atunci, printre vechii arbori, abia se mai zărește clădirea școlii; pare că ar sta la îndoială să se ridice cu toată mărirea ce din toată inima am voi să i atribuim.

Cât de trist este să nu putem zice: că, dupe o existență de 35 ani, avem o școală de agricultură de care să fim cu toți mândri, pe care cu drept cuvânt să o putem numi: *Pepiniera agricultorilor noștri!*

Pe cât de trist, pe atât de adevărat. Școala de Agricultură nu este pepiniera agricultorilor noștri, ci este apanagiul d-lui Aurelian.

Nu este pepiniera agricultorilor, pentru că de 35 ani de când există, n'a fost în stare să dea nici măcar un bun îngrijitor pentru moșiile d-lui Aurelian.

Care este rezultatul unei existențe de 35 ani, atât sacrificii din partea Statului? Răspânditu-s'a în țară cultura sistematică a pământului? servit-a această școală de *model* în vre o privință oare-care? Nici astăzi nu există un *asolament* metodic pe moșia călătată în arenda cu 10 lei pogonul; necum se se aște vrea-o urmă în arhiva școlii de sistemele de cultură ce s'au încercat.

Aci e partea vulnerabilă a d-lui Aurelian, aci s'a putut d-sa afirma; nu ca ministru, ori ca delegat la convenți-

nile comerciale. Activitatea d-sale se o căutam la Herăstrău, de care nu voeste să se despartă cu nici un preț; unde în toțanii vine să facă Maiul; dar iarna abia vine în *careră* care nu dovedește cătuși de puțin că dascălul și-a consacrat timpul său numai pentru formarea tinerilor agricultori.

De vre-o câtă-va vreme nu mai vine de loc; un anume Vlad Cărnul, supranumit Munteanul — *omul casei* d-nului Aurelian — îi face și cursul, poreclit: *Economia Națională!*

Am zis că școala de agricultură nu este pepiniera agricultorilor, ci este apanagiul d-lui Aurelian.

Câte-va cuvinte au fost de ajuns ca să vedem primul punct. Să vedem acum până la ce grad putem dovedi evidența celui d'al doilea.

Maș sus numitul Vlad Cărnul de la Herăstrău, este demnul director al școlii de agricultură, care drept or ce titlu de agricultor, arată acum că este *discipolul* d-lui Aurelian, dar nimic mai mult! Căci, pentru ca să devie directorul acestei școlii, n'a dat nici o dovadă de cunoștințele d-sale în agricultură.

Singura lucrare a fost o conferință *citită* în privința rolului experimentațiunii în silvicultură. Și aceasta copiată dupe profesorul Bartet din Nancy. De și ar fi putut să debuteze alt-fel, căci este *absolvent al școlii forestiere din Nancy*.

Acest director privilegiat mai este și director al stațiunii agronomice. Aci cel puțin a debutat ceva mai bine. Prima lucrare de un an și mai bine de când există stațiunea agronomică, pentru care s'a cheltuit până acum suma de 100,000 de lei, a fost demonstrarea până la evidență, că nu este nici cărn, dar că nici nas de prepelic nu are. Precum nu'i miroase carnea cumpărată pentru elevii școlii de către economul ei, tot asemenea nu'i-a mirosit nici sarea trimeasă lui spre analizare de Ministerul Agriculturii.

N'am isprăvit încă cu Vlăduțul mamii, el mai este și profesor de Tehnologie și Botanică. Și în Tehnologie i se poate contesta or ce titlu.

Acum mai ține locul și d-lui Aurelian la curs, vrea să zică este și profesor de economie națională, politică și rurală. Predă în fine și statistica și dirigiază biet și revista: *Economia Națională*. Destule treburi, pentru modestul rol de amic al casei.

Să'l lăsam însă să se resfețe în fericirile sale, pe care de sigur nu le-a visat în vatra mocnească de la Purcăreni de dincolo de muni.

Să vedem, cel-ălt curs care dă tonul școlii de agricultură, adică cursul de agricultură *generală* și *comparată* cine l'face? D. Marin Petrescu, cumnatul d-lui Aurelian. Acest d-nu ne-a venit acum vre-o doi ani din potgoriile de la Ploiești, după ce a stat zece ani într'un grad inferior de silvicultor, și de vre-o trei luni vine mai mult sau mai puțin regulat, dar tot-d-a-una *după masă*, ca să facă curs de *agricultură generală* și *comparată*. Ceea ce compară nu e cunoscut, dară că nu știe separa rapița de varză, aceasta ne-a dovedit-o de curând în câmpul de experiență unde până acum nu a făcut nici o aplicațiune ele-

vilor, precum nu a făcut nici în cultura mare.

Pentru a dovedi că d. Aurelian vrea ca să rămână vecinic în familie, mărețea clădire de la șosea, în mijlocul unui parc neîngrijit, nu mai este credem necesar d'a mai insista asupra celorlate *aurelianii*...

Cu ast-fel de elemente și în asemenea împrejurări, mai putem aștepta încă 35 ani și rezultate satisfăcătoare nu vom dobândi de la școala de agricultură de la Herăstrău.

K. T.

INFORMAȚIUNI

Aseară se răspândise șgomotul în Capitală că țărani din șase comune ale județului Argeș s'au răscolit. Acest șgomot era însă cu totul neîntemeiat ca toate cele eșite din oficiile colectiviste.

Noul director general al domeniilor Statului lucrează cu o deosebită activitate nu numai pentru îmbunătățirea serviciilor dar și pentru dovedirea abuzurilor săvârșite sub administrațiunea colectivistă. D-sa a început o serie de anchete din care unele au dat deja, se zice, rezultate curioase.

Comitetul central al partidului colectivist s'a întrunit din nou aseară. Ca și la precedentele ședințe d. Ion Brătianu a fost față. Nici o dată țărul colectivității n'a arătat atâtea activitate cind avea răspunderea soartei întregului Regat. Atunci deasul petrecea la Florica cel puțin patru zile pe săptămână din șapte. E adevărat că acum este vorba de soarta colectivității.

La Ministerul Justiției se pregătește, ni se spune, o însemnată mișcare judiciară care va atinge mai cu osebire și mai întâi parchetele atât de prima instanță cât și generale. Ar fi de dorit ca această lucrare de primenire, așteptată cu nerăbdare de opiniunea publică, să se facă cu mai multă grabă.

Aflăm cu plăcere că d. Mihail Cișcanu a fost menținut în postul de director al prefecturii Ilfov.

D. Cișcanu este unul din rari funcționari ai regimului colectivist contra onorabilității și activității cărui n'a fost vre-odată ceva de zis.

Intre numeroasele abuzuri a căror savârșire la Ministerul Agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor a înlesnit'o ramolimentul ginerelui cococonului Ștefan și inepția burtosului castelan de la Herăști, unul din cele mai de căpetenie este cumpăratoarea naftalinei pentru tratamentul viilor filoxerate. Ne unim dar cu conștiința care amintind acest enorm abuz au cerut o grabnică anchetă în privința lui. Urgența a acestei anchete este cu atât mai mare cu cât adevărații culpabili au știut să deturneze bănelile d'asupra lor făcându-le să căză asupra unor persoane care n'a Pandrav de exemplu, care n'au luat cea mai mică parte la fptuirea abuzului.

Aflăm cu părere de rău că prințul

Dimitrie Ghica suferă din nou de urmările loviturii ce și a dat, este mult timp deja, la picior. Ii urăm grabnică însănătoșire.

Ni se spune că casa de depuneri și conșențațiunii a hotărât să acorde comunei Brăila împrumutul ce dănsa căuta de mai mult timp să contracteze pentru plata lucrărilor de alimentare a orașului cu apă. Aceste lucrări sunt deja începute de către compania engleză cărei sunt concesdate.

Stăruințele noului prefect al județului Brăila au contribuit mult pentru a învinge ezitațiunile administrațiunii casei de depuneri și conșențațiunii.

Ni se spune că membrii Societății Cooperative din țară luând cunoștința de propunerea d-lui Panu d'a se procura țăraniilor gratuit de către Slat unele și instrumente de lucru au hotărât să se adreseze la guvern cu cererea să li se dea și lor, în aceleași condițiuni, unele, instrumentele și mașinile trebuitoare exercițiului profesiunilor lor.

D. V. Maniu, ne trimite o scrisoare prin care declară, că n'a avut veleități ași pune candidatura la cea din urmă alegere de senator al col. I de Ialomița.

Luăm act.

La 14 curent au fost chemați primari din plasa Pitești zice *Luptătorul*, ca noul prefect să facă cunoștința lor, să vadă ce sunt fie-care și să le dea și instrucțiuni de cum înțelege d-sa a face administrațiunea.

Am întâlnit pe unii din ei după întrevedere, și erau entuziasmați de povețele părintești ce le-a dat, puindu-le în vedere îndreptarea tocmăi a ranelor de care mai mult suferă ei la țară.

Ede nădăjdind că cu perseverență și buna-voință se pot face multe bunuri în administrațiune, și noi sperăm, că actualul prefect va aduce îndreptare, de va fi ascultat și ajutat de conșetățeni săi.

Comisarul secții 45, anume Ion Marinescu, continuă și acum cu isprăvile de sub poliția lui Moruzi. Dănsul a devenit un element de turburări în secția lui; intră prin cărcium, joacă cărți, nu plătește, ia bani cu sila de la oameni și și compromite demnitatea lui de funcționar public.

Credeam că odată cu colectivității au dispărut și aceste obiceiuri.

DEPESI TELEGRAFICE

CORRESPONDENȚA DE EST

Paris, 30 Aprilie.

Stânga extremă din Senat vrea să excludă pe senatorul d. Naquet pentru alipirea sa către generalul Boulanger.

Sofia, 30 Aprilie.

Consiliul de miniștri a interzis intrarea în țară a ziarelor «L'Indépendance roumaine», «Express-Orient», «Neologos» și «Moniteur oriental».

Viena, 30 Aprilie.

Împărăteasa și arhiducesa Valeria s'au reîntors azi dimineața, venind din Munich. Arhiducesa Stefania asemenea a sosit din Abazia.

O INTIMPINARE

Domnule Redactor

Am lipsit mai multe zile din București și la întoarcere, mai mulți amici mi-au atras atențiunea, asupra unor calomnii publicate la adresa mea în ziarul «Epoca», în cursul săptămânii trecute și anume: la 3/15 Aprilie și la 10/22 Aprilie corent.

Acest fapt mă autoriză a vă ruga să bine voiiți a da loc în coloanele ziarului d-tră, următorului răspuns:

I. Sub titlu «*Înșinări colectiviste*» din No. 709 de la 3/15 Aprilie, autorul presupune că, între alte moșii ale statului «*s'a pus în vânzare și moșia «Balamucii Balta Neagră, numai pentru că se învecinește cu moșia mea...»* Că licitațiunea de la 26 Februarie 1888 s'a ținut «*tipitil și că, s'a pus grabă în confirmarea «vânzărilor.»*»

În cât mă privește, declar și constat tot de o dată că: Moșia Balamucii Balta Neagră a statului era dată inginerilor statului ca să o măsoare pentru pregătirea formelor vânzării cu *mai mult de doi ani înainte* de a fi devenit eu proprietar în Micșunești. Eu am cumpărat moșia Micșunești de la fostul ei proprietar d. I. Eliade Românul cu ordonanța tribunalului Ilfov No. 407 Iunie 1887; iar moșia statului Balamucii Balta Neagră dată spre alegere și măsurare inginerilor statului încă de la 1884 spre a pregăti vânzarea, era deja împărțită în trei corpuri izolate unul de către altul și decisă a se publica pentru licitațiune încă de la 20 Aprilie 1887, când eu încă aveam gândul să cumpăr moșia d-lui Eliade urmărind de creditul funciar rural.

Cele trei corpuri izolate din moșia statului Balamucii s'au vândut încă de la 30 Septembrie 1887:

Un cor izolat de 34 hectare s'a vândut d-lui Polizu; alt corp de 287 hectare alături cu terenul satenilor improprietați s'a vândut d-lui Dimăncescu și al treilea corp de 117 hectare dincolo de d. Dimăncescu, s'a vândut d-lui E. Petrescu. Cele două d'antăii corpuri vândute, au fost confirmate; iar cel d'al treilea de 119 hectare vândut d-lui Petrescu *am supraofertat eu în decursul celor opt zile de la prima vânzare* la licitațiunea ce s'a ținut *din nou*, a rămas adjudecat asupra mea cu prețul de 43,000 lei la 30 Octombrie 1887.

Aci este loc a observa că, de și la 30 Octombrie 1887—când s'a adjudecat definitiv asupra mea sus zisul teren—amici mei politici erau în guvern, totuși, nici ministerul nu s'a gândit a se înjosi se creadă că mi face *presupusa îndatorire*, nici eu nu m'am înjosit a l ruga pentru așa ceva, de oare ce actele ministerului domeniilor constată că, cele alte vânzări s'au confirmat, iar vânzarea către mine a fost refuzată.

De atunci s'a mai publicat prin «*Monitor*» încă de două ori vânzarea aceluși teren de 119 hectare, *care era un rest izolat din moșia Balamucii Balta Neagră*, și la 26 Februarie 1888, prezentându-mă din nou la licitațiunea publicată prin «*Monitor*» iar nu la *licitațiunea tipitilă* (?) nici indirect sau prin persoane interpușe, ci de față cu un public numeros între care aș putea cita și dintre cei mai de frunte conservatori, am oferit prețul de 72,000 lei pentru acele 119 hectare de teren pe care nu se află nici cea mai mică construcție și după ce a expirat termenul legal de supra ofertă publicat din nou cât și alte zece zile, s'a confirmat această vânzare împreună cu altele.

Din toate acestea, de și rezultă și se constată că această cumpărătoare — singura și unica ce am făcut de la Stat — se află în condițiunile cele mai corecte și legale, totuși, rog cu stăruință pe ministrul Domeniilor a revedea actele vânzării și *dacă va aprecia* că a existat cea mai mică abatere, *sau dacă va aprecia* că prețul de 72,000 lei nu este

neta de zile mari înainte de a se coborî în salon, strigă pe Joyce care trecea, și i zise fără pregătire:

— Joyce, pe cine îți amintește guvernanta?

— Pe nimeni, răspunse servitoarea mișcată.

Seara Cornelia întrebă pe lord Mont-Severn dacă era sigur că lady Isabela murise.

— Fără îndoială, zise el, am văzut actul de constatare a morții.

— Nu crezi că poate s'au înșelat?

— Cu neputință. Apoi, dacă n'ar fi murit, ar fi urmat a și lua pensia ce i făcusem de la bancherul meu; mi-ar fi scris ca de obicei. Nu, fi încredințată, a murit de a binele, biata femeie. Fie-ți țărna ușoară!

Contele vorbea temeinic; miss Carlyle îl crezu.

A doua zi, Isabela sta singură în odaia copiilor, când d. Carlyle intră fără veste.

Ea se sculă repede, înroșindu-se și găfâind; inima i bătea de i se rupea peptul.

— Șezi, mă rog, d-nă Ven, zise el așezându-se în fața ei; am să îți vorbesc de William. Cum mai merge?

Ea și adună tot curajul și răspunse silindu-se a și face un glas liniștit.

— Starea lui s'a schimbat puțin sau mai de loc, d-le; mi se pare că era vorba să chem un alt doctor?

(Va urma).

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

(54)

H. WOOD

CASTELUL TRAGIC

PARTEA III

V

Un candidat în mlaștină

Levison se învecinase; nu se mai ținea pe picioare. De obicei ticăloșii sunt mișei, și baronetul nu făcea excepție la regula.

Douăzeci perechi de mâini îl apucară, — și ce mâini! — și îl ridicară pe sus, mărtea de mulțime alegătorilor care se mărtea și aplauda.

Un gard de spinii despărțea mulțimea de mlaștină, corpul nenorocitului fu aruncat cu o putere nelășăvitoare prin tuși în care facu o gaură rotundă ca o ghiulea.

Gardul și mlaștină erau pe proprietatea d-lui Hare, dar știa dinainte că nu vor fi pedepsiți. Tovarășii lui Levison încercară cam cu șifală să se împrotivească, dar li se arată lămurit că mai bine ar face să nu se îngrijască de alții, ca să nu fie luați în seamă mai

mult de cât ar dori-o.

Miss Carlyle privea țeapănă și nemășcată la cea ce se petrecea, pe când Isabela se ascundea din dosul ei, tremurând mai mult de cât ticăloșul Levison.

În sfârșit, mulțimea se opri pe marginea unei mlaștini cărei i ziceau *eleșteul*, mlaștină verze, noroioasă, unde viețuia ființe scitroase.

Hainele nenorocitului ajunseser niște sdranțe; unii îl împingeau pe dinapoi, în timp ce alții îl țira de mâini și alții îl scuturau de gulerul său rupt.

— Ha! strigau ei în apă, mișelule! înainte, prieteni, nu mă lăsați!

— Nu, iertare, nu vrem; iertare! în numele cerului! urla Levison.

Un ris ca de diavoli răspunse la strigătul lui.

— Cerul! Par-că știe el ce este! mugii mulțimea. În apă!

De odată se auzi un țipet groaznic. Corpul nenorocitului căzu în apa verze, care se deschise spre a l primi în valurile sale murdare. Aceasta aduse o revoluție în lumea viscoasă care o locuia, în cea gaură neagră unde toate reptilele din partea locului și dăduse întâlnire.

Un urlat de bucurie urmă aceluși țipet de groază nespūsă, și «alegătorii» în beția răsunării săvârșite, începură a juca împrejurul mlaștinei fiindu-se de mână, ca niște selbatici turbați.

Cu toate ac stea muncitori nu voiau să ucidă pe victima lor; ei scoaseră afară pe candidatul guvernamental pe

jumătate mort și mănjit cu toate murdăriile mlaștinei. Nici o jivină înecată n'a fost vre-odată mai păcătoasă la privire ca frumosul Levison, tremurând, sgduit de fiorii răcelii, scuturând nomolul cu un căine eșit din apă.

El se depărta în fugă, urmărind de hui-duirile și blestemele călăilor săi.

Miss Carlyle se depărta la rindul ei, împreună cu Isabela, mai prapădită de cât acela pe care într'o zi de nebunie și de nerușinare, îl alesese între toți.

Cornelia mergea cu pași mari, întorcându-se din când în când spre Isabela și șoptind între dinți:

— Straniu lucru, asemenea asta, mai cu seamă la ochi!

De odată Isabela stătu pe loc.

— Unde te duci, d-nă Ven? întrebă miss Carlyle.

Ajunseser în fața prăvăliei unui optician, și guvernanta se pregătea să intre.

— Vreau să mi dau ochelarii la dres, zise ea cu șifală.

Ele intrară, și d-na Ven dupe ce arăta negustorului ce dorește, spuse că vrea să cumpere o pereche nouă de ochelari în timp ce i va drege pe ai săi.

Dupe multe căutări în fundul sertarelor sale, opticianul găsi în sfârșit o pereche veche de ochelari verzi, Isabela îi puse de îndată, căci simțea că Cornelia se uită așintit la dtnsa.

— De ce porți ochelari? o întrebă miss Carlyle cam răstit, pe când eșia din prăvălie.

— Mi sunt osteniți ochii.

— Cu toate acestea par sănătoși ca și

ai mei. Dar de ce nu porți sticle albe? sunt mai bune de cât cele colorate pentru vederile slabe.

— M'am obișnuit așa, și acum nu le mai pot schimba.

Puțin dupe aceea, ambele femei se întoarse la miss Carlyle. În același timp se făcu larmă mare în stradă, și Cornelia alergă la fereaștră ca să vadă ce se petrece. O nouă priveliște o aștepta.

Două cete de oameni înaintău din două părți. În capul uneia din ele, — *albaștrii și roșii* —, mergeau d. Carlyle și lordul Mont-Severn.

În mijlocul celei de a doua, o ființă diformă, respingătoare, tremurândă, ducea pe *galbeni*, sprijinită de cei doi credincioșii săi. Era Levison, a cărui caznă urma.

Contele, neputând crede ochilor săi, își puse ochelarii pentru a se asigura că acela care venia naintea lui era chiar secretarul lordului Headthelot: Carlyle și întoarse capul cu dispreț. Sir Francis, umilit la culme, își grăbi pasul; mai bine ar fi intrat sub pământ de cât să întâlnească pe adversarul său într'un asemenea moment.

Albaștrii și roșii, luându-se dupe șeful lor, abia i priviră disprețuitor; numai tînărul lord Vane se strecură cu îndrăzneală în grămada *galbenilor*, ca să vadă mai de aproape șoarecele înecat, cum îl zicea, și era cât p'aci să pufnească de ris, văzându-l mura cea păcătoasă.

În aceeaș seară, miss Carlyle prânzia la Est-Lynne; în timp ce și puneia bo-

indetului de considerabil în raport cu intenția de a considera terenul vândut, sau chiar dacă va crede că, acest teren izolată, depărtat de sat și de terenul locuitorilor și rămas înfundat între proprietăți străine — peste care și prin care nu se poate comunica, — dacă va crede, zic, ca acest teren de 119 hectare ar putea servi spre mângăierea verii unui sămăi mulți săteni cari ar fi fost nedreptățiți fără știrea mea, declar că sunt gata a renunța la vnzare, restituind-mi-se banii plătiți.

Acesta e răspunsul meu la «insinuările colectiviste».

II. Calomnia d-lui T. Andreescu. căreia l s'a făcut onoarea a figura în coloanele *Epocei* de la 10/22 Aprilie corent și prin care susține că m'a angajat a pleda un proces al ginerului d-sale Elie Duda; că mi a plătit onorariu înainte 1500 lei, și că eu călcându-mi sfințenia datoriei mele de avocat m'am învoit cu adversarul său și nu m'am prezentat a pleda procesul nici la tribunalul de prima instanță, nici la Curtea de apel, nu merita alt răspuns, de cât, ca m'e refer la dosarul Tribunalului Dâmbovița No. 35/84 care constată că, m'am judecat contradictoriu în acest proces în ziua de 18 Februarie 1884, și am dat concluziuni scrise asupra fondului la care s'a referit și cel d'al doilea apărător slături cu mine d. avocat Stănescu. De asemenea m'e refer și la dosarul Curții de apel secția I din București No. 7885, în care iarăși se constată că m'am prezentat în același proces la 30 Mai 1885, la 4 Ianuarie 1886, la 6 Martie 1886, și la 5 Aprilie 1886; m'am judecat contradictoriu, am dat concluziuni scrise și la 5 Aprilie 1886 s'a pronunțat deciziunea Curții No. 200 prin care majoritatea respinge apelul și minoritatea l primește.

Adaog că, am primit acest proces dupe multe rugăciuni ale regretatului meu amic G. Radescu care l intențase ca avocat al d-lui Elie Duda, și pe care nu l mai putea pleda căci pe atunci acceptase funcțiune publică; și că, d-nul Elie Duda ginerile calomniatorului meu, mi-a plătit onorariu 400 lei la Tribunal și 500 lei la Curtea de apel.

Din toate acestea rezultă, se constată, ba chiar se mai poate aprecia de oameni competenți față cu concluziile aflate în dosare că, mi-am îndeplinit datoria mea în modul cel mai conștiincios.

Dacă calomniatorul meu — care este proprietar de moșie și om cu bună avere — voia să se apropie în mod cinstit plata muncii mele în interval de doi ani, poate ar fi făcut mai bine se vie a-mi cere restituirea sumei primite acordându-i gratuitatea serviciilor mele precum am făcut de multe ori la o bună parte din clientela mea în interval de 20 ani aproape; dar ceia ce nu mi se pare onest este faptul că m'i atribue prin mijlocul calomniei, înfamii de care n'am fost și nu voi fi capabil a le comite în viața mea.

Mulțumindu-vă domnule Redactor, pentru buna voință ce sper că veți pune a face să se imprime acest răspuns, v' rog tot de o dată a primi asigurarea sentimentelor mele de stimă.

12/24 Aprilie 1888.

M. Corbescu

DIN DISTRICTE

PUTNA

Starea administratiei

Numirea d-lui Ioan Prodan ca prefect al jud. Putna, a înveselit pe toți oamenii cinstiți—afară de colectivisti, bine înțeles—câci ferma convingere a tuturor este, că d-sa va reda acestu nefericit Județ, pacea, liniștea și liberul exercițiu a drepturilor publice atât de zgrumate de un amar de vreme de către regimul căzut.

Dar—este un dar în toate — lumea se întreabă cu mirare care se fie causa că noul Prefect menține încă pe funcționarii regimului trecut de toate treptele, pe această vermină colectivistă, care nu avea alte atribuțiuni de cât acelea de a fi agenții electorali, sau bătașii lui Săveanu, și cari au comis atâtea abuzuri. Pentru ce nu se disolvă consiliul comunal, consiliul general și în fine de ce nu se înlătură de la toate serviciile publice hoții și potlogarii adunați aci de prin toate unghiurile țerei?

Fără îndoială că d. Prodan nu are gând se administreze Județul cu asemenea funcționari, și că prin urmare îl va înlocui; dar aceasta se cerea imperios încă din întâia zi a numirii d-sale ca Prefect, căci pe lângă că un om cinstit nu poate șede alături cu hoții, dar apoi aceștia trebuie se dea seamă înaintea Juraților de faptele comise, și ei fiind încă în serviciu, fac să dispară probele de culpabilitate. Iar cetățenii așteptă se fie înlocuiți spre a denunța o sumă de tâlhării.

Rugămintea Județului este deci, ca d. prefect să fie mai energic, dacă ține la concursul oamenilor de bine, care pun în d-sa toate speranțele ca relele trecute se vor îndrepta.

COVURLUIU

Ni se comunică că n'a fost întemeiată știrea ce am dat despre o mișcare a țărănilor din comuna Strejești, județul Romanșii. Totuși a existat o oare-care

neînțelegere între consiliul comunal din Strejești-de-sus și vre-o câți-va săteni, cari s'au opus la o espropiere a pământurilor căpătate în temeiul legii rurale, de oare-ce consiliul voia să le ia aceste pământuri spre a construi o rețea de șosea. Pretențiunea consiliului comunal din Strejești-de-sus este nelegală, și cu atât mai mult încă, cu cât aceea rețea de șosea se poate face pe locurile lăsate rezervă încă de la delimitarea pământurilor.

BACAU

O denunțare din cele mai grave ni se trimite din Târgul-Ocnel contra școlnicului Grigore Stoenscu, îngrijitorul școlii Măgura din acea localitate. Faptele ce ni se denunță sunt pasibile atât de canoanele bisericesti cât și de codul penal. Neputând publica denunțarea în întregul ei, din cauza faptelor prea imorale ce se enumără într'nsa, ne mărginim a atrage atențiunea celor în drept și a l ruga să ordone o ancheta.

INTAMPLARILE ZILEI

Calcat.—Dumitru Tudor trecând cu căruța pe strada Salcuti a calcat pe copilul lui Lache din acea stradă. Cazul fiind destul de grav, copilul a fost transportat la spitalul de copil. Căruțașul imprudent a fost condus la secția 13.

Falșiment.—Jupânul Suri David din str. Lipscan a fost declarat ca falșit sigilându-i se prăvălia de catre procurorul Sfetescu.

Pungasie.—Alexandru e un tânăr de 11 ani, dar după apucăturile lui se vede că promite a deveni un bun... hoț. Ast-fel, voină a'și face proviziune de cămași și de olandă chiar, a furat două din aceste, precum și două șervete și o batistă. Tânărul pungas a fost condus la secția cu No. 6.

A 2^a EDITIUNE

PROCESUL COLONELULUI MAICAN

LA CONSILIUL DE RESBOIU DIN CRAIOVA

(Prin fir telegrafic)

Ședința se deschide la amiază. Consiliul este format din generalul G. Anghelescu președinte, generalii Vlădescu și Crușescu, colonelii Holban și Sachelarie membri.

Colonelul Iarca reprezintă ministerul public, asistat de căpitanul Vișoreanu. Apărarea o reprezintă tot d. avocat Mih. Cornea.

Martorii acuzației: d-nul colonel Voinescu, colonelul Popescu, căpitan Dimancea, Broadwel, Lackmann (Mazar-Pașa), căpitanul Dragomirescu, soldatu Mușat și d. Bairam.

Aperarea n'are martori. Acuzatul este legat pe frunte, cu privirea stinsă, cu vocea foarte slabă, pare coprins de o mare prostrațiune.

Cinci martori ai acuzației lipsesc și anume: martorii Broadwell, Voinescu, Lackmann, Dragomirescu și Bairam. Colonelul Iarca cere amânarea procesului.

D. Cornea zice, că e de ajuns să se citească declarațiile martorilor din dosar. Colonelul Iarca în numele acuzației declară că prezența martorului Broadwel este trebuincioasă spre a depune în privința prescripțiunii.

Consiliul deliberând, hotărăște a se urma desbaterile.

Grefierul dă citire actelor consiliului de revizie și ordonanței definitive de punere sub judecată pentru cumpărarea de munițiuni de războiu prin mijlocirea lui Broadwell.

D. Cornea ridică cestiunea prescripțiunii.

Colonelul Iarca comisar regal special cere ca consiliul să judece măr întâiu fondul și apoi să se pronunțe și asupra prescripțiunii.

D. Cornea replică combatând modul d'a vedea al acuzației.

Consiliul deliberând asupra excepțiunii, admite în unanimitate a se discuta prescripțiunea înainte d'a se cerceta fondul procesului.

Colonelul Iarca, într'o admirabilă cuvintare, demonștră întemeindu-se pe date precise și argumente înefragabile, că prescripțiunea nu poate avea fință întru cât a fost intreruptă.

ULTIME INFORMAȚIUNI

Lupta se supără pe noi fiind că am spus că mai zilele trecute s'a întrunit comitetul restrâns al d-lui Dim. Brătianu și vede în expresiunea restrâns, o insinuare răuvoitoare din partea noastră.

Nu ne-am da osteneala să răspundem confratelui nostru, dacă n'ar fi vorba de persoana d-lui Dim. Brătianu.

Cum că nu putea fi nici o intenție reușită în redacțiunea informațiunii noastre, o dovedește însuși textul acelei informațiunii, pe care îl reproducem aci:

Sâmbăta seara s'a întrunit la d-nu Dim. Brătianu comitetul restrâns al d-sale, pen-

tru a întocmi un program politic. Nu erau dar printre invitați de cât d-nii N. Baramberg, N. Ionescu, Pană Buescu, P. Grădișteanu, Fieva, Pallade, Grigore Eliad etc.

Știut este că partidul d-lui Dim. Brătianu are un comitet central și un comitet executiv, acest din urmă de 15 membri. Sâmbăta însă nu s'a întrunit nici unul, nici cel lalt, ci, un comitet și mai întim. D'aceia am spus că s'a întrunit comitetul cel restrâns, întrebându-l, de altminteri, expresia unui amic al d-lui Dim. Brătianu, care ne-a zis că n'a fost la acea întrunire, de oare-ce s'a adunat numai comitetul restrâns.

Această explicațiune ne-am crezut datorii a o da, pentru d. Dim. Brătianu, iar nu pentru d. Panu.

Citim în România Liberă:

Informațiunea *Voinții Naționale* relativă la niște preținse întruniri secrete pe care le-ar ținea conservatorii puri în casele Laptew din Calea Rahovei, și unde foaia colectivistă pretinde că s'ar fi văzut și trăsura d-lui prefect al Capitalei,—este un pur neadevăr.

Ține de demnitatea cititorilor acestor foi, care de cât-va timp mai cu seamă zilnic sunt serviți cu neadevăruri, să protesteze în contra unor astfel de tratamente neraționale și chiar de dispreț pentru ei.

O asemenea protestare s'a ivit deja în contra *Luptei*.

D. T. L. Maiorescu, ministrul cultelor și instrucțiunii publice s'a întors azi dimineață din călătoria sa în Moldova.

Academia română a reales de președint al ei pentru anul curent pe d. Mihail Kogălniceanu cu majoritatea de 11 voturi din 20 votanți. Celelalte 9 voturi le-a avut d. Nicolae Kretzulescu. Ca președint ai secțiunilor s'au ales d-nii Iacob Negruzzi, V. A. Ureche și P. S. Aurelian.

D. general Ipătescu, comandantul diviziunii de infanterie din Botoșani este însărcinat provizoriu cu comandamentul diviziunii de infanterie din București până la însănoțirea titularului acestui comandament, d. general Dona.

Aflăm că d. N. Basilescu a cerut, d-lui Ministru al Comerțului și Industriei, Agriculturii și Domeniilor, întocmirea unei anchete care se cerceteze cauzele revocărilor sale din funcțiunea de secretar al Camerii de comerț și Industrie din București.

Ne asociem din toată inima la cererea d-lui Basilescu. Reintegrarea d-lui Pacu și a tuturor celorlalți urgisiți ai colectivității, anchetele serioase dispuse de nepartinitorul guvern al d-lui Theodor Rosetti, vor da cert tuturor funcționarilor publici, onesti și conștiincioși de datoria lor, încrederea că ori de câte ori vor pune tot zelul în îndeplinirea îndatoririlor lor, vor fi la adăpostul persecuțiunilor sau intrigilor meschine, cari sub colectivitate, dupe cum știut este deveniseră un sistem de guvernământ.

Reparând inștiția comisă de consorțiu A. Carp-Soceu, d. Maiorescu nu numai va fi redat Camerii de comerț din Capitală a un eminent secretar, dar și va fi asigurat concursul unui om luminat la opera sa de regenerare și de propășire a năzuințelor noastre economice.

O comisiune a fost însărcinată de d. Ministru al finanțelor să examineze situațiunea Băncii Naționale pentru a se constata până la ce punct sunt întemeiate zgometele despre grave neregularități în administrațiunea acestui înalt institut. Comisiunea compusă din secretarul general al Ministerului finanțelor, din directorul comptabilității generale a Statului și din un membru al Inaltei Curți de Compturi va începe lucrările sale mâine.

D-l. I. C. Cârlova despre care am spus acum câte-va zile că a fost depărtat chiar de către guvernul colectivist din funcțiunea de comisar de poliție pentru rea purtare, ne dovedește că d-sa a părăsit serviciul poliției Capitalei de bună voie, prin demisiune, iar nu în urma unei destituțiuni.

Gauza pentru care și a dat demisiunea a fost refuzul prefectului de a l muta la o secțiune mai în apropiere de domiciliul său.

Comisarii găsiți beți și făcând scandal la Otel Patria despre care *Unirea* asigura ieri, că sunt dintre cei numiți de actualul prefect, sunt: Comisarul Anghelescu de la secția 50 și sub-comisarul Mateescu de la sec. 42, cu deosebirea însă că sunt dintre cei vechi lăsați ca moștenire de stăpânirea colectivistă după care suspină *Unirea*: să l fie de bine!

Unul din cei mai vestiți bălăuși ai regimului colectivist sub-comisarul Rusescu menținut nu știm pentru ce motive în postul său, a fost văzut Dominecă cutreerând cafenelele și cărciumele din Dealu Spiri și fiind celorl adunați discursuri pentru a critica guvernul actual și a lauda pe ilustrul cum zicea el, cetățean Ion Brătianu.

Avis d-lui prefect al poliției.

Azi pe la 2 ore și jumătate se răspândise sgomotul că spitalul Colentina este în flacări. Acest sgomot din norocire nu era cu totul exact. Se aprinsese nu clădirea spitalului ci o ghetărie din apropiere acoperită cu o mare cantitate de paie. Această ghetărie a fost cu desăvârșire distrusă iar spitalul a rămas ne atins.

Pe strada Sf. Apostoli, s'a găsit azi dimineață un ceasornic de argint, ce s'a depus la prefectura poliției capitalei.

Avis păgubașului.

CONGRESUL DIDACTIC

Ședința de la 19 Aprilie

Ședința se deschide la ora 11/2. Se aprobă procesul-verbal al ședinței de ieri.

D-nu Comșa întreabă biurotul pentru care motive d. N. Kirilov, profesor la gimnaziul Cantemir, a fost împedecat de a lua cuvintul la ședința de ieri?

D-sa se miră cum s'a luat o asemenea mesură abuzivă.

D. Silșteanu e contra primirii d-lui Kirilov la Congres, de oare-ce, zice d-sa, d. Kirilov a provocat scandalul în ședința Congresului trecut.

Cuvintarea imbecilă și ca formă și ca sens a d-lui Silșteanu, provoacă murmur generale.

D. Bivrescu, președinte, e de părere prieta: urmeze cu lucrările Congresului, lasând libertatea ori-caru d'a veni și a'și exprima luminele sale.

D-sa însă nu e nici de cum clar, dacă trebuie admis sau nu d. Kirilov.

D. Comșa. Atunci permiteți să nu d-lui Kirilov să vie la Congres?

Nu i se dă nici un răspuns. Mulți cer închiderea discuției.

Nu se ia nici o hotărâre în privința admiterii sau nu la Congres a d-nului Kirilov.

D. Dobrescu dă citire cestiunilor care sunt la ordinea zilei.

Prima cestiune e fixarea numărului de obiecte care trebuie să figureze în program.

D. Dobrescu (Argeș) enumără o serie de obiecte care trebuie să fie trecute în program.

D. Comșa, vorbind în privința fixării numărului obiectelor, face o lungă digresiune, insistând prea mult asupra detaliilor igieniei.

D-sa, atingând cestiunea postului, provoacă protestări și aprobări din partea asistenței.

Congresul e împărțit în două tabere: în acei care voesc ca d. Comșa să continue și în acei care se opun ca oratorul să urmeze cu dezvoltarea cestiunii igieniei.

D. președinte, în fața scandalului îngrozitor ce a pricinuit cuvântarea ténurului orator, suspendă ședința pentru 15 minute.

La redeschidere, d. Comșa continuă. D-sa arată, în termeni foarte clari, care vor trebui să fie obiectele studiului primar.

Ajungând la religie, d. Comșa zice că nu e competent și prin urmare nu poate vorbi.

Se propun mai multe amendamente.

D. Ghibănescu propune un amendament, prin care cere învătământul intuitiv.

D. Andreescu (Argeș), într'o cuvântare bombastică, zice că e fericit văzând ca s'a permis și săteanului a se egaliza cu locuitorul din orașe.

Microbul noilor teoriilor pare a fi adus marș dezastre asupra spiritului profesorilor din Argeș.

Urmânduși discursul, d. Andreescu arată necesitatea învătământului agricol.

Trebuie să mărturisim că câte-va din aceste teorii sunt destul de clare și de practice.

D. Vasilescu propune ca economia domestică și confecțiunea obiectelor manuale, să figureze neapărat în programul școlaelor din sate.

Trebuie ca țărănul să știe cum să fabriceze obiectele de care are neapărat trebuința.

D. M. Popp e de părere că agricultura trebuie instruită cea d'întâiu în școlaele sătești.

D. Etienne Rusciur combate pe aceia care citind teoriile bolnave străine nu le-au priceput.

D. C. C. Dobrescu nu e de părerea acelor care au propus învătământul agricol, și lucrarea manuală la cele dințâiu clase primare, căci nu putem zice d-sa să dăm copiilor înaintea chiar a etății de 12 ani, o nuanță despre cea ce au a se ocupa. D. Dobrescu spune că prin introducerea a acestor două învătăminte se urmărește desființarea uniformității studiului rural și urban care a fost votat ieri.

D. Nicolae Ionescu propune ca primul obiect de studiu să fie istoria naturală, al doilea aritmetica; al treilea obiect spune d sa trebuie să fie istoria, al patrulea geografia, iar al cincilea religiunea.

D. C. C. Dobrescu citește o propunere în privința obiectelor ce trebuie să formeze programul învătământului primar care se votează cu majoritate.

Se pune la vot dacă învătământul intuitiv se fie pus ca obiect de studiu aparte, și se respinge.

ULTIMA ORA

AGENTIA HAVAS

Londra 1 Mai.—Se anunță din Suakim lui «Times» că un atac apropiat este așteptat în potriva Suakimului. Bogarați cari aparțin unui trib răboinic s'au unit cu trupele lui Osman-Digma pentru a combate pe Englezii. Ei fac în fie-care noapte demonstrațiuni ostile.

Londra, 1 Mai.—Se anunță din Roma lui «Times» că situațiunea în Creta este amenințătoare, și că guvernatorul turc va demisiona.

Viena, 1 Mai.—«Fremdenblatt» zice ca este de o mare însemnătate ca schimbarea de cabinet să se facă fără desordine, ca partidele să lupte pe baza legale.

Ziarul adaogă că este probabil că un mare număr de radicali se vor uni cu progresiștii pentru a forma o majoritate.

Sevlijevo, 1 Mai.—Prințul Ferdinand a fost primit ieri la intrarea orașului de către clerul și municipalitatea. Mulțimea l'a aclamat cu entuziasm.

Azi la 10 ore, prințul va pleca la Gahrovo.

CORESPONDENTA DE EST

Berlin, 1 Mai.—Zioa a fost bună. Împăratul a lucrat mult și cu vigoare sufletească. Spre seară a respirat ceva friguri și slăbiciune. Căldura 38.00. După amiază Soveranul a stat în odaia-l de lucru. Împărăteasa, mereu plină de luare a minți, îngrijește de soțul său cu un devotament umitor. Ea singură se îndeletnicește de gătitul bucatelor și împodobește însăși cu flori odaia împăratului.

Toate ziarele înregistrează fără comentarii înlocuirea doctorului Bergman prin doctorul Banderleben.

Berlin, 1 Mai.—La o alegere complementară în Altona, candidatul progresist a întrunit 8778 voturi pe câtă vreme candidații național-liberali, conservatori și conservator liberali n'au avut împreună de cât 9177 voturi. Un balotaj și trebuincios.

Paris, 1 Mai.—Senatul e amânat până la 15 Mai.

Generalul Boulanger răspunde la un articol ziarului «Nord» și protestă tare că ar nutri gândirile reboincice i se impută. El ține, zice densul, ca să se știe atât în Franța cât și în afară că cine învinuiește pe Franța de finte năpustitoare, o defaimază. Din partea sa, generalul Boulanger spune că a fost tot d-a-una protivnic al ori-cărei idei de năpustire.

Paris, 1 Mai.—Alegerile din departamentul Isère nu sunt hotărtoare; trebuie balotaj.

LA CONCURENTA

De mezeluri și brânzeturi pentru Sfințele Serbatori

C. T. CHRISTOFOR

„LA MARINAR“

Calea Victoriei, No. 100, vis-à-vis de Cismelea Rosie sub Jockey-Club.

Suncă fiartă în vin fără os kilo.	2 80
Muschii de vacă și de rămător.	„ kilo. 2 80
Cârnați și ghiudem de mușchiu de vacă	„ 2 80
Salam de Sibil veritabil	„ 5
Salam de Verona	„ 6
Limbă fierte de vacă și de biol	„ 2
Cremă de Câmpu-Lung	„ 4
Cremă de Olanda	„ 4
Brânză de Olanda	„ 4
Roquefort	„ 7
Sardele Imperiale de cutii fără oase	„ 3
Marinată de Barbună cutia	„ 4
Icre dulci negre	„ 12
Undelemn francez litru	„ 3
Cașcaval de Penteleu	„ 2 80
Zahăr francez	„ 1 10
Calea martinică cal. I.	„ 4 40
Cafea rio calitatea I.	„ 3 60
Conec francez pe pe des-facut Butelia.	„ 3

642 Cu stima C. T. CHRISTOFOR

ANUNCIU

D-nii Acționari ai Societății de Basalt Artificial și de Ceramică de la Cotroceni sunt informați că couponul de dividende No. 3, pentru exercițiul 1887, se va plăti cu începerea de la 13/25 Aprilie 1888 cu câte lei 2.750 de acțiune adică 11 la sută din capitalul versat la casa societății, str. Doamnei No. 14-bis în toate zilele de la orele 2—4 p. m.

Directiunea.

APE MINERALE

FRANCEZE, GERMANE SI ÎNDIGENE

LA

MAGASINUL DE COLONIALE

N. IOANID & C-IE

3, STRADA LIPSCANI 3, — BUCUREȘTI

Comande se pot efectua în toată țară.

Pentru Farmaciștii se face rabat.

SEMINTZA DE TRIFOI SI LUCERNĂ

DE VENZARE casa Dobrogean din Câmpina cu grădina mare și pomi roditori asemenea și un loc cu doua fâzade cu o prăvălie.

Doritorii se vor adresa la unica fiică și moștenitoare Elena Burely Ploest și piața Unirii 1.

